

Η φίλη μου

Το όνομα της φίλης μου είναι Μαρία Στάμου και είναι ένδεκα χρονών. Μένει απέναντι ακριβώς από το σχολείο μας σε μία μικρή μονοκατοικία. Με τη Μαρία βρισκόμαστε καθημερινά στο σχολείο, αφού φέτος φοιτάμε στην ίδια τάξη.

Το πρώτο πράγμα που με κέρδισε, μόλις αντίκρισα για πρώτη φορά τη Μαρία ήταν το αστραφτερό βλέμμα της. Η Μαρία έχει καταγάλανα μάτια και σκούρα καστανά μαλλιά. Δεν είναι ιδιαίτερα ψηλή, όμως είναι πολύ αδύνατη και κομψή.

Αναφορικά με τον χαρακτήρα της φίλης μου, εκείνο που την κάνει πολύ ξεχωριστή πιστεύω πως είναι η ειλικρίνειά της και η αφιλοκερδής της διάθεση να συμπαραστέκεται στους άλλους όποτε εκείνη χρειάζονται βοήθεια. Δε θα ξεχάσω πόσες φορές έτρεξε στο διάλειμμα δίπλα σε παιδιά που έκλαιγαν ή ήταν στενοχωρημένα για να τους ρωτήσει μήπως θέλουν να τους βοηθήσει σε κάτι. Μάλιστα, όσες φορές ένωσε πως κάποιος μαθητής έχει υποστεί κακή συμπεριφορά από άλλον μαθητή, η Μαρία δε δίστασε να απευθυνθεί στον Διευθυντή του σχολείου, προκειμένου να υπερασπιστεί τον μαθητή που αδικήθηκε.

Το κοινό σημείο που μας ενώνει με τη Μαρία είναι η αγάπη και των δύο μας για τη ζωγραφική. Πέρα από τη ζωγραφική στο σχολείο, με τη Μαρία παρακολουθούμε μαθήματα ζωγραφικής που διοργανώνει κάθε εβδομάδα ο δήμος μας στο πολιτιστικό κέντρο της περιοχής μας. Επίσης, βρισκόμαστε τακτικά και στο σπίτι η μια της άλλης, όποτε φυσικά οι υποχρεώσεις μας το επιτρέψουν, προκειμένου να ζωγραφίσουμε με τις ώρες. Μας χαλαρώνει πολύ η ζωγραφική και μας κάνει να νιώθουμε πολύ δημιουργικές.

Αισθάνομαι πολύ τυχερή που έχω ως φίλη μου τη Μαρία. Νιώθω ότι το ίδιο αισθάνεται και εκείνη με εμένα. Γι' αυτό ο χρόνος που περνάμε μαζί είναι και για τις δυο μας πολύτιμος και πολύ ευχάριστος. Μακάρι η φιλική σχέση που έχουμε αναπτύξει με τη Μαρία να διαρκέσει για πάντα.

Στην αρχή της σχολικής χρονιάς, γνώρισα τη φίλη μου τη Μαρία, η οποία ήρθε φέτος στο σχολείο μας, καθώς μετακόμισε μαζί με τους γονείς της από την επαρχία στην Αθήνα, λόγω της δουλειάς του πατέρα της. Δε μένει πολύ μακριά από το σπίτι μου και έτσι τα Σαββατοκύριακα τη συναντώ στο πάρκο της γειτονιάς και περνάμε χρόνο μαζί παίζοντας και συζητώντας.

Την πρώτη μέρα που μπήκε στην τάξη μας και μας τη σύστησε η δασκάλα, μου φάνηκε πολύ καλό και φιλικό κορίτσι. Πρώτα απ' όλα, είχε ξεχωριστή εμφάνιση. Είχε μακριά μαύρα μαλλιά και μεγάλα καστανά μάτια. Τα χείλη της ήταν κατακόκκινα και τα μαγουλα της ροδαλά. Επίσης, ήταν ακρετά ψηλή και αδύνατη που δύσκολα περνούσε απαρατήρητη. Τις επόμενες μέρες, που άρχισα να τη γνωρίζω καλύτερα, με κέρδισε ιδιαίτερα ο χαρακτήρας της. Είχε πολύ χιούμορ και γνώριζε για διάφορα θέματα. Είχαμε πάνω κάτω τα ίδια ενδιαφέροντα και πολλές κοινές απόψεις. Μας αρέσει πολύ και στις δύο η μουσική και η γλώσσα, ενώ και οι δυο μας λατρεύουμε να παίζουμε βόλεϋ. Απολαμβάνω την παρέα της και χαίρομαι πολύ και εγώ και οι συμμαθητές μου να παίζουμε μαζί της. Είναι η ψυχή της παρέας και μας διασκεδάζει πολύ. Βέβαια, πολλές φορές, όταν θεωρεί πως έχει δίκιο, γίνεται εγωίστρια και επιμένει στην άποψή της, αλλά ποιος άνθρωπος δεν έχει τις παραξενιές του; Η Μαρία είναι η καλύτερή μου φίλη και ο άνθρωπος με τον οποίο μπορώ να συζητήσω για όλα και να μοιραστώ ό,τι με απασχολεί. Ξέρω πως θα είναι πάντα δίπλα μου, όταν τη χρειαστώ, έτοιμη να με βοηθήσει και να με κάνει να χαμογελάσω. Η παρέα της είναι η πιο διασκεδαστική και απολαυστική παρέα που είχα ποτέ μου και εύχομαι οι γονείς μου να με αφήσουν να με φιλοξενήσει στο εξοχικό σπίτι της, στις καλοκαιρινές διακοπές. Είμαι σίγουρη πως θα μου μείνει αξέχαστο το καλοκαίρι και πως οι γονείς της θα είναι πολύ καλοί και φιλόξενοι άνθρωποι, όπως άλλωστε και η ίδια η Μαρία.